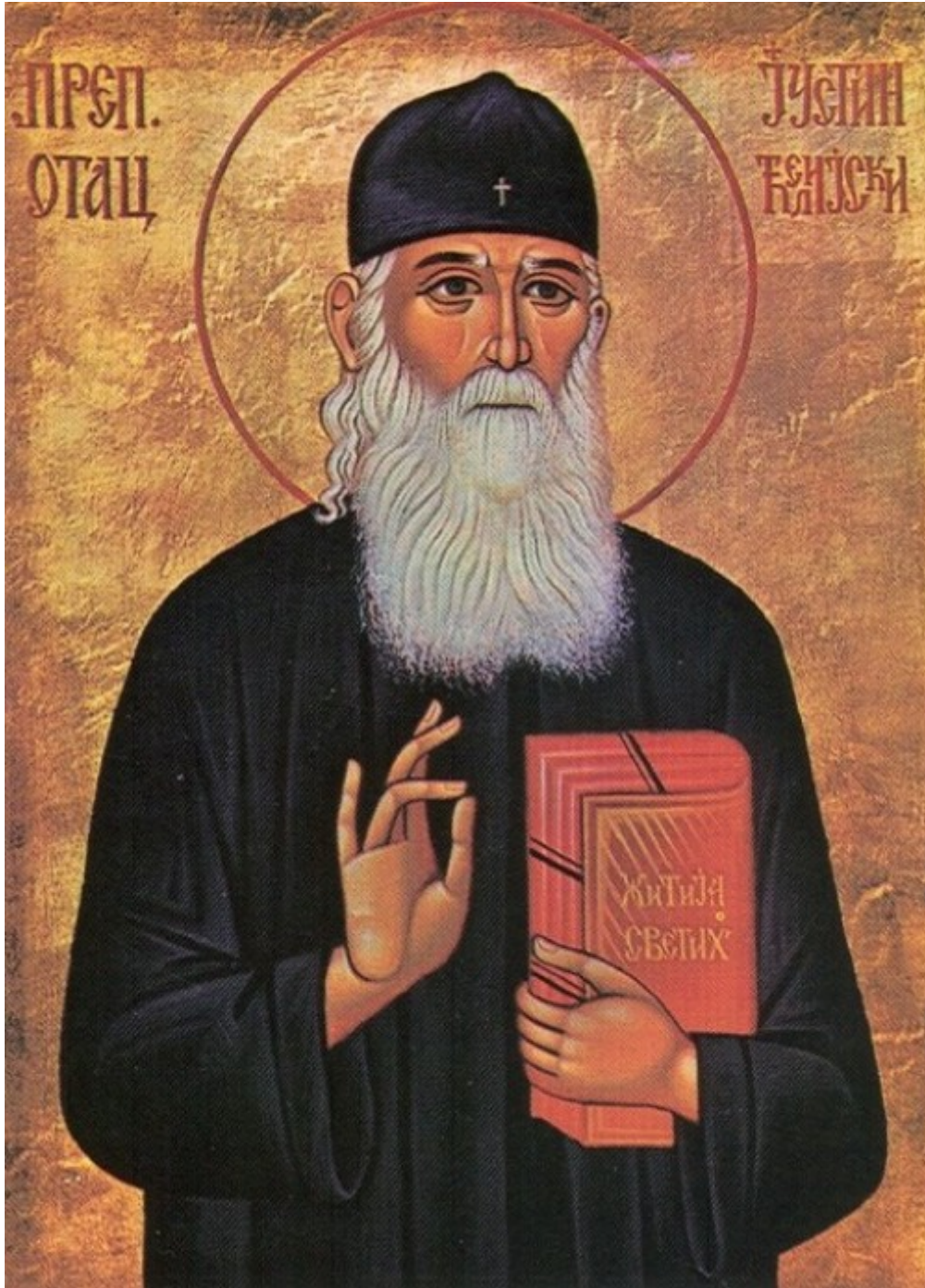
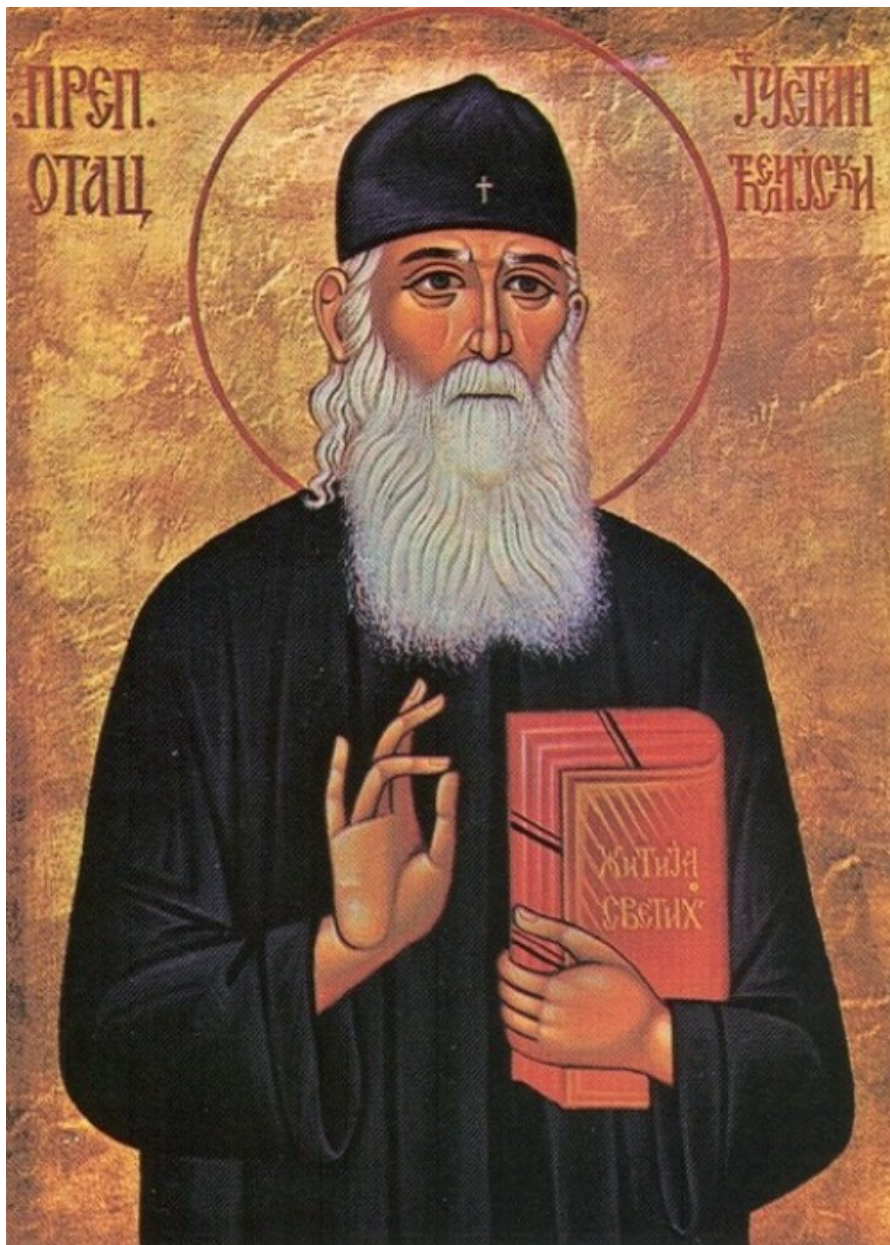

12 Απριλίου 2020

Όσιος Ιουστίνος: Το Ευαγγέλιον δεν είναι άλλο παρά η υπό του Θεού κλήσις των ανθρώπων εις αγιασμόν!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

Μέσα εις τας συνθήκας αυτής της ζωής, ο άνθρωπος αποκτά την αγιότητα, ζων την θείαν Δικαιοσύνην του Χριστού ως περιεχόμενον της προσωπικότητός του (πρβλ. Ρωμ. δ, 19).

Η ψυχή αγιάζεται και φωτίζεται όταν ασκή εαυτήν και το σώμα της εις τας αγίας σκέψεις, εις τα αγία αισθήματα, εις τας αγίας επιθυμίας, εις τας αγίας πράξεις. Και ο καρπός τούτον είναι «ζωή αιώνιος» (Ρωμ. 6,19, 22).

Η υποδούλωσις του σώματος, της ψυχής και των αισθήσεων εις την αμαρτίαν οδηγεί εις τον θάνατον, εκ του οποίου δεν υπάρχει ανάστασις (Ρωμ. 6, 19, 21 22).

Από την δουλείαν της αμαρτίας ο άνθρωπος απελευθερώνεται διά του Χριστού εάν διά των εν χάριτι ασκήσεων της πίστεως και αγάπης, της προσευχής και νηστείας, της ταπεινώσεως και πραότητος, της υπομονής και συγχωρήσεως, ημέραν και νύκτα, μεταβάλλη εαυτόν από αμαρτωλόν εις αναμάρτητον, από πεπερασμένον εις

αιώνιον.

Η αγιότης είναι η ομαλή κατάσταση της θεοειδούς ψυχής του ανθρώπου, διά τούτο η αγιότης ημών είναι θέλημα του Θεού: «Τούτο γαρ εστι θέλημα του Θεού, ο αγιασμός ημών» (1 Θεσ. 4, 3).

Αυτό θέλει ο Θεός από ημάς, αυτό απαιτεί, εις αυτό έγκειται όλον το θέλημά Του δι' ημάς.

Και ημείς επιτελούμεν το θέλημά Του μόνον εάν κάμωμεν εκείνο το όποιον είναι άγιον, το οποίον αγιάζει και φωτίζει.

Μόνον τότε εξαγιαζόμεθα και φωτιζόμεθα. Αυτό είναι δυνατόν να το επιτύχωμεν εάν κρατώμεν πάντοτε τον εαυτόν μας εις την αγίαν διάθεσιν διά της εν χάριτι ασκήσεως των ευαγγελικών αρετών.

Εάν όλας μας τας σκέψεις και επιθυμίας, τα αισθήματα και τας πράξεις κατευθύνωμεν εις την οδόν του ευαγγελικού αγιασμού και φωτός (πρβλ. 1 Θεσσ. 4,18).

Ολόκληρον το Ευαγγέλιον συνοψίζεται εις μίαν παραγγελίαν του Θεού προς όλους ημάς: «Άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιος ειμι» (1 Πετρ. 1,16).

Εν τη ανεκφράστω συγκαταβάσει Του ο Θεός της αγάπης εξισώνει τους ανθρώπους με τον Εαυτόν Του: και διά τον Θεόν και διά τους ανθρώπους ισχύει το ίδιον Ευαγγέλιον, η ίδια χάρις, η ίδια αλήθεια, η ίδια δικαιοσύνη, η ίδια ζωή, η ίδια αγαθότης: «Ο τε γαρ αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός πάντες» (Εβρ. 2,11).

Εντεύθεν η οδός των χριστιανών είναι «η των αγίων οδός» (Εβρ. 9, 8).

Ο Απόστολος συμβουλεύει τους χριστιανούς: «Κατά τον καλέσαντα υμάς άγιον – τ. ε. κατά τον Χριστόν – και αυτοί άγιοι εν πάση αναστροφή γενήθητε» (1 Θεσσ. 1, 15).

Η καινοδιαθηκική επίσης εντολή είναι: «Περιπατείτε αξίως του Θεού» (1 Θεσσ. 2, 12. Πρβλ. Κολ. 1,10. Φιλ. 1, 27).

Το Ευαγγέλιον δεν είναι άλλο παρά η υπό του Θεού κλήσις των ανθρώπων εις αγιασμόν, εις αγιότητα (1 Θεσσ. 4, 7).

Το διώκειν τον αγιασμόν μετά πάντων (πρβλ. Εβρ. 12, 14) τούτο αποτελεί τον κανόνα όλων των σχέσεών μας προς αλλήλους. Χωρίς αυτού ουδείς όψεται τον Κύριον (αυτόθι).

Ο Κύριος είναι άγιος, διά τούτο μόνον οι άγιοι, μόνον οι αγιασμένοι και φωτισμένοι δύνανται να δουν αυτόν. Εκείνοι δηλ. οι οποίοι οικειοποιούνται την αιωνίαν Αλήθειαν με όλον το είναι των (πρβλ. Ιωάν. 17, 17).

Απόσπασμα από το άρθρο του οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, "Πένθος διά τον Χριστόν" το οποίο περιλαμβάνεται στα βιβλία "Άνθρωπος και Θεάνθρωπος" των εκδόσεων Αστήρ και "Φιλοσοφικοί κρημνοί" της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου. Μετάφραση

επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτις.